

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף צ"ח ע"א

איזה למודים לומדים ממה שהוקשו הקרבנות להדדי בקרא דוזאת התורה?

	לרבנן	לר' עקיבא
מעולה	שחיטה בכלי שרת דוקא	שחיטה בכלי שרת דוקא
ממנחה	שלמי ציבור נאכלים לזכרי כהונה	מקדשת בבלוע ¹
מחטאת	מקדש בבלוע	מקדש בבלוע ² חולין, ביום, בידו הימנית
מאשם	לרש"י: דאין קרבין חלב וב' כליות דשליל לתוס': דהוולדות חולין הן במעי אמן ³	דעצמות קדשים מותרין לעשות מהן כלים
ממלואים	אין מותר המופרש לאחריות בשריפה	אין מותר המופרש לאחריות בשריפה
משלמים	כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים	כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים ⁴

¹ ולכאורה טעמו הוא כמו שהקשתה הגמ' לעיל בסוף העמ' דשלמי ציבור מרבויה דקרא דפרשת קרח [במדבר י"ח י'], דכתיב: בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו, וכתיב בסיפיה: קדש יהיה לך, והוא קרא יתירא למילף מיניה שלמי ציבור וכבשי עצרת שכתוב בהם קדש יהיו לה' לכהן. [וראה עוד לעיל בתד"ה בקדש].

² ומבואר בסוגיא שלר"ע צריך שני למודים לבלוע, ממנחה וחטאת, דמנחה לבד הייתי אומר היות שהיא רכה לכן מבליעה, ומחטאת הייתי אומר דהיות שהוא בשר עבה נכנס השומן בעומקו ולכן צריך שניהם. וראה בתד"ה מה חטאת, שר"ע דריש מחטאת ב' דברים.

³ ע"י בתד"ה אף, שהוקשה להם על פירש"י שביאר שהלימוד מאשם, דמה אשם שהוא זכר ואין קדוש בו חלב וב' כליות דשליל אף כל קרבנות גם הנקבות אין החלב וב' כליות דשליל שבמעיה קרבים. והוקשה לתוס' דא"כ היה לתנא לפרש כן, ועוד דלפי"ז משמע שהוולדות עצמן כן קדושים, וא"א לומר כן דהא אמרינן בתמורה שולד שאינו גמור (בן ד' חדשים - דעיבור בהמה הוא ה' חדשים) הנמצא בחטאת הם חולין ונאכלים לכל אדם. ולכן פירשו הם שלומדים מה אשם אין בו שליל שיקדש אף כל הקרבנות השליל שלהם הוא חולין גמורים [ואין וולדות קדשים אלו בהווייתם - אלא אחר שיוולדו].

⁴ ונחלקו רש"י ותוס' כיצד הלימוד, דלרש"י הלימוד מה שלמים מפגלים את הנסכים ומתפגלים בעצמם, אף כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים. ובתד"ה מה שלמים, כתבו שבחנם דחק, ויש לפרש מה שלמים זריקת הדם שלהם מפגלת את הבשר אף כל הקרבנות מפגלים ומתפגלים.

חוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף צ"ח ע"ב

כהנים במצבים דלהלן, מה דינם באופנים הבאים?

לאכול קדשים	לחלוק בקדשים ⁵	לעשות עבודה	לנגוע בקדשים	
אסור	אסור ⁸	אסור	אסור ⁷	טמא, טבול יום ומחוסר כפורים ⁶
אסור	אסור	אסור ⁹	מותר	אונן (שטבל ולא הסיח דעת)
מותר	מותר	אסור	מותר	בעל מום קבוע או עובר
מותר	אסור	אסור	מותר	קטן (כדלהלן בגמ')

⁵ ומבואר במשנה שכל שאין לו חלק בבשר אין לו חלק גם בעורות.

⁶ הנה מלשון המשנה שאמרה טבול יום ומחוסר כפורים וכו' לאכול לערב, משמע שגם מחוסר כפורים שצריך עוד טבילה מדרבנן אחר הבאת כפרתו צריך הערב שמש. אמנם הוכיחו בתד"ה טבול באורך שאין צריך הערב שמש, ומשתנו שנקטה לאכול לערב הוא משום טבול יום.

⁷ כי הם מטמאים את הקדשים, אמנם לגבי מחוסר כפורים יש מחלוקת ראשונים.

⁸ ומבואר במשנה אפי' שהיה טמא בשעת זריקת הדם וטהור בשעת הקטר החלב, שטבל והעריב שמשו לערב - אינו חולק בבשר.

⁹ ודוקא כהן הדיוט אמנם כהן גדול מקריב אונן.